خراسان روزنامه صبح ایران
دوشنبه ۲۲ مرداد ۱۳۹۷ . اول ذی‌الحجه ۱۴۳۹ . شماره ۱۹۸۹۰

در کریدور شرق کشور در استان‌های سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی و خراسان رضوی ۱۰ میلیون نفر زندگی می‌کنند، اما در همین کریدور حدود ۱۱ میلیارد متر مکعب آب در بخش کشاورزی مصرف می‌شود، اگر ما بتوانیم مثلا ۱۰ درصد مصرف آب کشاورزی را به گونه‌ای کاهش دهیم که لطمه‌ای به تولید مواد غذایی نخورد می‌توانیم حدود یک میلیارد متر مکعب آب داشته باشیم که جواب گوی نیازهای جمعیتی به مراتب بیش از جمعیت موجود منطقه خواهد بود.

حل معضل آب شرق کشور
با صرفه‌جویی ۱۰ درصدی در مصرف آب کشاورزی

مصاحبه چالشی خراسان با وزیر نیرو؛ از بحران آب تا قطعی برق

دلالان آب، دندان طمع را بکشند!

حسین بردبار- یک ساعت و ربع چالش نفس گیر در دفتر وزیر نیرو با بحث‌هایی داغ درباره وضعیت آب در مناطق مختلف از شمال شرق تا جنوب شرق کشور همراه بود. مصاحبه‌ای که پس از پنج ماه پیگیری بالاخره جور شد، در سالنی که سرمایش آن در این روزهای گرم سال با پنکه است، برخلاف سالن افراد در انتظار ملاقات که آن جا کولر گازی کار می‌کند، چالش وقتی جدی‌تر می‌شود که بحث را به حوزه بحران آب در برخی از مناطق کشور مثل خوزستان می‌کشانیم که موجب تجمعات خیابانی و زخمی شدن افراد نیز شد، موضوع صادرات آب به کویت هم وزیر را اندکی برافروخته و مجبور به طرح چند پرسش از ما می‌کند؛ دکتر رضا اردکانیان از علل خاموشی‌های اخیر هم دفاعی جدی و ارتباط آن را با عواملی مثل معاهده پاریس کاملا رد می‌کند؛ وقت مصاحبه از قبل ۴۵ دقیقه تنظیم شده بود ولی وزیر نیم ساعت بیشتر فرصت می‌دهد تا همه سوالات مطرح شود و پاسخ‌ها ارائه شود. گفت و گوی خراسان با دکتر رضا اردکانیان، وزیر نیرو را بخوانید:

حوزه نیرو حوزه گسترده‌ای است ولی دو موضوع آب و برق در آن اهمیت بیشتری دارد که شاید اهمیت بخش آب در شرایط فعلی بیشتر از بخش برق باشد؛ بنابراین اگر موافق باشید ابتدا روی این حوزه متمرکز شویم و سوال را از این جا شروع کنیم که با توجه به شرایط تغییر اقلیمی که در کشور داریم، استحصال و مدیریت مصرف آب اهمیت بیشتری می‌یابد، توضیح بفرمایید که چه مطالعاتی در این زمینه انجام شده است و با توجه به شرایط خاص و بعضا بحرانی در نقاطی از کشور چه برنامه‌هایی وجود دارد و مسئله آمایش سرزمین چه جایگاهی در این برنامه دارد؟

-بسم ا... الرحمن الرحیم و انزلنا من السماء ماء بقدر، فرصت خوبی است که در قالب مصاحبه با روزنامه پرسابقه خراسان به مسائل مهم مربوط به عرصه آب و برق بپردازیم، شما سوالتان را با تغییر اقلیم شروع کردید، این موضوع یکی دو دهه است که در دنیا به آن پرداخته می‌شود، ولی امروز شرایطی را داریم که نه تنها در ایران و منطقه بلکه در خیلی از نقاط دنیا مردم اتفاقاتی را شاهدند که به جز تغییر اقلیم توجیهی برای آن ندارند. در چه باید کرد آن هم کشورها خیلی اتفاق نظر ندارند، هرچند که توافق‌هایی در سطح کلان شده است ولی به لحاظ تفاوت‌هایی که وجود دارد، راه حل ها می‌تواند متفاوت باشد اما فصل مشترک هایی در مجموعه راه حل‌های متفاوت هست، یکی از آن فصل مشترک‌ها آن است که مصرف و چگونگی مصرف منابع زیست محیطی باید مورد تجدید نظر جدی قرار گیرد اگر آب را یکی از اصلی‌ترین منابع زیست محیطی قرار دهیم که به اعتقاد ما همان طوری که در کلام خداوند در قرآن مجید هست، می‌فرماید ما آب را از آسمان به اندازه نازل می‌کنیم {بقدر} پس اگر اشکالی هست در شیوه برخورد با این ماده حیاتی است.

آقای وزیر دوست دارم از حواشی بگذریم و برویم سر اصل مطلب، بفرمایید برنامه وزارتخانه برای کشور خودمان چیست و بحث آمایش سرزمین در این برنامه چگونه است؟

-به اعتقاد من آن چه که عرض کردم حواشی نیست، یعنی ما اگر چارچوب نگاهمان به مسئله آب را روشن نکنیم برنامه هایمان می‌تواند محل سوال و تردید باشد، آیا وقتی که می‌گوییم مصرف، به این معناست که ما ناتوان در تامین هستیم یا این که یک ضرورت است. من می‌خواهم عرض کنم که ما شاید بیش از یک دهه تاخیر در توجه جدی به موضوع مدیریت مصرف داشته‌ایم و امروز یکی از برنامه‌های اصلی ما در بخش آب و برق مدیریت توامان عرضه و تقاضاست یعنی همان گونه که به مسئله مهار آب ها می‌پردازیم یا به روش‌های جدید از قبیل آب‌های نامتعارف یا شیرین کردن آب دریا یا استفاده از پساب‌های تصفیه شده و باز چرخانی آن و شیوه‌های دیگری که آب جدیدی را برای ما تامین می‌کند، فکر می‌کنیم حتما باید به چگونگی مصرف آب موجود هم بپردازیم و این مسئله را مسئله حاشیه‌ای یا دست دوم تلقی نکنیم که فقط با مقداری نصیحت و توصیه برگزار شود بلکه به جد بدانیم که اگر بخواهیم همچنان در یک اقلیم خشک و نیمه خشک و تحت تاثیر تغییر از الگوی مناسب کشت تبعیت نکنیم مثلا به گزارش وزارت جهاد کشاورزی در حالی که کشت‌های پرآب‌بر را در برخی از نقاط محدود و ممنوع کرده‌ایم ولی قدمی برای استقرار این ممنوعیت و محدودیت برنداریم، صرف این که این کشت در این جا سودآوری بیشتری دارد هجوم بیاوریم به منابع آب سطحی و زیرزمینی و فقط نفع فردی امروز خودمان را ملاک قرار دهیم، قطعا منافع جمعی ما فردا مورد آسیب و خطر جدی قرار خواهد گرفت. ما الان چیزی حدود ۱۷۰ هزار هکتار برنج کاری با متوسط آب بری ۲۰ تا ۲۵ هزار مترمکعب در هکتار داریم که در خارج از مناطقی است که وزارت جهاد کشاورزی کشت برنج را مجاز می‌داند.

این ممنوعیت و محدودیت با هماهنگی وزارت نیرو اعمال شده است؟

-این ممنوعیت و محدودیت مصوبه دولت است، در اسفند ماه گذشته به تصویب دولت رسیده است البته عملی کردن این محدودیت و ممنوعیت کار ساده‌ای نیست، نمی‌شود معیشت کشاورز را نادیده گرفت، ما الان در صدد هستیم در کار گروه ملی سازگاری با کم آبی روش‌های حرکت به سمت تصحیح این مسیر را تدوین و اعلام کنیم که این از جمله برنامه‌های ماست، حالا چرا این اتفاق می‌افتد و اگر به چرایی آن نپردازیم یعنی این که در آینده ممکن است نظیر این اتفاق در عرصه‌های دیگری هم رخ دهد. یکی از دلایل اصلی وقوع چنین اتفاقی نبود یا تبعیت نکردن از طرح آمایش سرزمین است. چهار دهه از استقرار نظام‌مان گذشته است ولی هنوز که هنوز است یک طرح آمایش سرزمین مصوب نداریم. این را اگر آسیب شناسی کنیم یک دلایل ظاهری دارد که مثلا بگوییم سازمان برنامه و بودجه ما قادر نبوده است که چنین طرحی را تدوین و تصویب کند ولی یک دلیل باطنی هم دارد که در یک قرارداد نانوشته‌ای نظام بخشی نگری ما ترجیح داده است که چنین طرح‌هایی پانگیرد و هر بخشی از زاویه خودش به مسئله نگاه کند، بخش کشاورزی بگوید من فقط باید به امنیت غذایی فکر کنم و توسعه سطح زیر کشت حالا این که آیا الگوی مناسبی هست یا میزان مصرف آب بهینه هست یا نیست، کار من نیست و جای دیگری کنترل کند، بخش صنعت ما گفته است که باید تولیدات صنعتی را افزایش دهم حالا این که آیا این صنعت در محل مناسبی استقرار یافته است و آن جا آب هست یا نیست و بخش وزارت نیروی ما در موضوع مهار آب‌ها و احداث سدها برخی از ملاحظات زیست محیطی را کم رنگ‌تر دیده است، بخش شهرسازی و تولید مسکن ما نیز به همین شکل... این ساده کردن مسئله است، این که مسئله‌ای مثل آب را که ماهیت میان بخشی دارد، در یک بخش خلاصه کنیم و نگاه بخشی به آن داشته باشیم ساده کردن مسئله است...

خوب برای حل مسئله بفرمایید چه باید کرد، آن چه که فرمودید مشکلاتی است که مربوط به گذشته می‌شود و بحث‌هایی که در گذشته وجود داشته است؛ بعد از این با توجه به مسئولیتی که جناب عالی در صدر وزارتخانه نیرو و در دولت دارید چه باید کرد؟

-اولین کار این است که باید فهرست نبایدها را تنظیم کرد، ما اول باید فهرستی را توافق کنیم مبنی بر فهرست نبایدها و کارهایی را که نباید بکنیم باید به رسمیت بشناسیم و دیگر مرتکب نشویم، اشتباهات تک تک دستگاه‌ها نباید موجب شود که دستگاه دیگری به یک اشتباه دیگری بپردازد، موضوع دوم آن است که بنا داریم مدیریت آب را در حوضه‌های آبریز سازمان بدهیم اولا ما در حوضه‌های آبریز اصلی کشور باید بتوانیم مدیریت چند انضباطه آب را مستقر کنیم. این مستلزم آن است که ماهیت میان بخش آب به رسمیت شناخته شود، حالا اگر در سطح ستادها تغییر ساختارهای کلان کار ساده‌ای نیست، حداقل در سطح استان‌ها بیاییم این کار را عملی کنیم یعنی دستگاه‌هایی که ماهیت میان بخشی دارند مثل استانداری یا سازمان برنامه و بودجه و مثلا سازمان حفاظت محیط زیست نقش پررنگ‌تری بگیرند. ما باید طرح‌های آمایش آب محور را در مقیاس استانی با مشارکت همدیگر و با استفاده از کارهایی که تا به حال انجام گرفته نهایی کنیم و برنامه‌های توسعه در سطح استان در قالب این طرح‌ها جلو برود. ما در وزارت نیرو در عین حالی که برنامه‌مان مطابق آنچه که به مجلس ارائه شده و برنامه دولت دوازدهم و تکلیف قانونی در برنامه ششم توسعه آن هست که همچنان به طرح‌های تامین هم در آب و هم در برق بپردازیم اما توجه جدی‌تری به موضوع مدیریت مصرف داریم. در صدد هستیم که از ابزار مختلف برای اعمال صحیح‌تر و وسیع‌تر مدیریت مصرف استفاده کنیم؛ از ابزار گفت و گو با مردم به عنوان مصرف کنندگان، از ابزار تعرفه‌ها برای تنبه دادن به گروه‌های پرمصرف و همین طور پرداختن به شیوه‌هایی که رفتارهای مصرفی را به سمت رفتار بهینه نزدیک تر می‌کند، با همکاری وزارت جهاد کشاورزی ان شاء ا... استفاده کنیم...

اگر بخواهیم مصداقی‌تر بحث کنیم، جناب عالی بهتر از بنده استحضار دارید که کمبود آب در نقاطی که دارای تنش آبی بالا هستند یا بعضا گفته می‌شود دچار بحران آب هستند، چه معضلاتی را به وجود آورد، بعضا در تابستان طی هفته‌های گذشته در نقاطی از کشور شاهد تجمعات خیابانی بودیم یا پویش‌هایی در گوشه و کنار به راه افتاد حتی برخی از این تجمعات به زخمی شدن یا صدمات جدی به افراد هم منجر شد، وزارتخانه برای حل بحران آب در نقاطی که دارای تنش بالای آبی هستند مثل خوزستان بوشهر، اصفهان، کرمان، هرمزگان و... چه برنامه‌ای دارد، اگر در خصوص دشت مشهد هم بفرمایید که ظاهرا یکی از دشت‌های بحرانی کشور هست، ممنون می‌شوم.

-ببینید، وقتی می‌گوییم تنش آبی یا بحران آبی اگر ندانیم چگونه رخ داده است، نمی‌توانیم راه حل صحیح و مناسبی را برای آن تدارک ببینیم، شما از خوزستان مثال زدید، بسیار خوب؛ بگذارید از خوزستان شروع کنیم، خوزستان مشکل آب زیاد دارد اما مشکل خوزستان فقط و فقط منحصر ومحدود به طرح‌های در گذشته اجرا شده انتقال حوضه به حوضه نیست، این برای ساده کردن یک مسئله پیچیده و چندبعدی روش خوبی است که توجه افکار عمومی به اندازه کافی به آن جلب خواهد شد اما مشکل خوزستان در مسائل و عوامل دیگری هم هست که اگر دیده نشود، همان طوری که بارها عرض کردم نه انتقال آب از یک نقطه به نقطه دیگر همه مسائل مدیریت آب در نقطه مقصد را حل و نه انتقال ندادن آب از یک نقطه به نقطه دیگر همه مسائل مدیریت آب در نقطه مبدأ را بر طرف خواهد کرد.

آن مسائل و عوامل چیست؟

-یکی بحث چگونگی مصرف آب در هر محدوده یا هر حوضه و هر استان است، وقتی که می‌گوییم بیش از ۸۰ درصد آب ما در بخش کشاورزی مصرف می‌شود، اگر نپردازیم به این که آیا از الگوی صحیحی تبعیت می‌کنیم یا نه همچنان میلیاردها متر مکعب آب ممکن است {هدر رود} در همین خوزستان رقمی بیش از دو میلیارد متر مکعب آب شیرین فقط برای کشت برنج در استان مصرف می‌شود. این به آن معنا نیست که از فردا بگوییم ممنوع و کشاورز به ما ربطی ندارد، باید معیشت کشاورز را هم حل کرد باید دید چگونه این اتفاق رخ داده است، یک شبه رخ نداده و یک شبه هم متوقف نخواهد شد اما باید به این مسئله پرداخت، اگر به مدیریت مصرف آب نپردازیم و صرفا در یک موضوع تمرکز کنیم و صرفا به یک دستگاه نگاه کنیم فقط زمان را از دست داده‌ایم، در همین خوزستان حدود ۵۲۰ میلیون متر مکعب فاضلاب در طول سال تولید می‌شود که فقط چیزی حدود ۷۰ میلیون متر مکعب آن مدیریت می‌شود، ۴۵۰ میلیون متر مکعب فاضلاب به پهنه‌های آبی سرازیر می‌شود، هریک متر مکعب فاضلاب قادر است تا ۴۰ متر مکعب آب شیرین را آلوده کند. اگر ما به این مسئله نپردازیم و صرفا انگشت اشاره‌مان را به سمت یک دستگاه ببریم و بگوییم که راه حل شما چیست...

خوب مگر مسئولیت فاضلاب با وزارت نیرو نیست؟

-اجازه بدهید، من وقتی که ابتدا عرض کردم و شما گفتید که از این حاشیه‌ها دور بشویم منظورم ایجاد همین مفاهمه بود که موضوع آب یک موضوع میان بخشی است یعنی اگر می‌خواهیم به فاضلاب بپردازیم مسئولیت اعلان موضوع و جلب توجه با وزارت نیرو است، دستگاه برنامه‌ریزی کشور باید اولویت لازم را به این مسئله بدهد، دستگاه تقنینی کشور باید بودجه‌های مورد نیاز را به تصویب برساند، وزارت صنعت، معدن و تجارت و سازمان استاندارد باید رعایت‌های لازم را در آلوده نکردن پهنه‌های آبی انجام دهد، خروجی واحدهای صنعتی و نظایر آن باید کنترل‌های لازم را داشته باشد که فاضلاب خروجی با کیفیت مناسب وارد پهنه‌های آبی شود، وزارت جهاد کشاورزی در بحث زهکش‌ها در خود استان خوزستان در موضوع مجتمع‌های وسیع نیشکر باید رعایت‌های لازم را بکند، دستگاه‌های نظارتی و مدیریتی استان هم {وظیفه دارند} همچنین گروه‌های مرجع و رسانه‌ها و تریبون داران برای آماده کردن افکار عمومی در جهت تبدیل به مطالبه کردن {وظیفه دارند} این که با خیال راحت بنشینیم هر رفتار ناصحیحی را در مصرف منابع زیست محیطی همچنان انجام بدهیم و خیالمان راحت باشد که یک دستگاهی مسئولش هست وقتی شرایط بحرانی شود ما می‌توانیم برویم سراغ آن دستگاه و بگوییم چرا در ستاد نکردید، هیچ جای دنیا این گونه درست نشده است. در خوزستان باید موضوع مصرف آب در بخش کشاورزی و موضوع فاضلاب و استفاده از پساب تصفیه شده سامان یابد، موضوع حقابه‌های زیست محیطی تالاب‌ها نیز باید سامان یابد، بحث انتقال آب از حوضه به حوضه‌ای دیگر با مجموعه ملاحظاتی که هست باید به گونه‌ای رفتار شود که افکار عمومی توجیه باشند که چرا این کار انجام می‌شود یا نمی‌شود، مجموعه این مسائل خلاصه می‌شود در به رسمیت شناختن ماهیت میان بخشی موضوع آب که هرجا به رسمیت شناخته شود، گام اول در اصلاح امور برداشته می‌شود یعنی باید ها و نبایدهای توسعه تحت تاثیر موضوع آب شکل گیرد. از خوزستان بیاییم بیرون و برویم سراغ هرجای دیگری که شما می‌گویید و باز رد این نگاه بخشی را در نابه سامانی این موضوع آب ببینیم...

ما چون «خراسان» هستیم لطفا درباره دشت مشهد و همچنین سیستان و بلوچستان بفرمایید.

-کلا در کریدور شرق کشور در استان‌های سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی و خراسان رضوی ۱۰ میلیون نفر زندگی می‌کنند، این یک عامل مهم برای امنیت ملی ماست که جمعیت مستقر در مرزها و نواحی کم آب کشور پایدار و ساکن بماند، پس باید موضوع آب مورد نیاز این مناطق حل شود، اما در همین کریدور شرق باید بدانیم که حدود ۱۱ میلیارد متر مکعب آب در بخش کشاورزی مصرف می‌شود، اگر ما از فناوری روز و نظاماتی که در نقاط مختلف دنیا مستقر شده است و دانشی که در کشورمان وجود دارد استفاده کنیم و الگوی صحیح کشت را استقرار بدهیم و در همین کریدور شرق مصرف آب را بهینه کنیم و بتوانیم مثلا ۱۰ درصد مصرف آب در بخش کشاورزی را به گونه‌ای کاهش دهیم که لطمه‌ای به تولید مواد غذایی نخورد می‌توانیم حدود یک میلیارد متر مکعب آب داشته باشیم که جواب گوی نیازهای جمعیتی به مراتب بیش از جمعیت موجود منطقه خواهد بود. این کار نکردید، هیچ جای دنیا این گونه درست نشده است. در خوزستان باید موضوع مصرف آب در بخش کشاورزی و موضوع فاضلاب و استفاده از پساب تصفیه شده سامان یابد، موضوع حقابه‌های زیست محیطی تالاب‌ها نیز باید سامان یابد، بحث انتقال آب از حوضه به حوضه‌ای دیگر با مجموعه ملاحظاتی که هست باید به گونه‌ای رفتار شود که افکار عمومی توجیه باشند که چرا این کار انجام می‌شود یا نمی‌شود، مجموعه این مسائل خلاصه می‌شود در به رسمیت شناختن ماهیت میان بخشی موضوع آب که هرجا به رسمیت شناخته شود، گام اول در اصلاح امور برداشته می‌شود یعنی باید‌ها و نبایدهای توسعه تحت تاثیر موضوع آب شکل گیرد. از خوزستان بیاییم بیرون و برویم سراغ هرجای دیگری که شما می‌گویید و باز رد این نگاه بخشی را در نابه سامانی این موضوع آب ببینیم...

ما چون «خراسان» هستیم لطفا درباره دشت مشهد و همچنین سیستان و بلوچستان بفرمایید.

-کلا در کریدور شرق کشور در استان‌های سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی و خراسان رضوی ۱۰ میلیون نفر زندگی می‌کنند، این یک عامل مهم برای امنیت ملی ماست که جمعیت مستقر در مرزها و نواحی کم آب کشور پایدار و ساکن بماند، پس باید موضوع آب مورد نیاز این مناطق حل شود، اما در همین کریدور شرق باید بدانیم که حدود ۱۱ میلیارد متر مکعب آب در بخش کشاورزی مصرف می‌شود، اگر ما از فناوری روز و نظاماتی که در نقاط مختلف دنیا مستقر شده است و دانشی که در کشورمان وجود دارد استفاده کنیم و الگوی صحیح کشت را استقرار بدهیم و در همین کریدور شرق مصرف آب را بهینه کنیم و بتوانیم مثلا ۱۰ درصد مصرف آب در بخش کشاورزی را به گونه‌ای کاهش دهیم که لطمه‌ای به تولید مواد غذایی نخورد می‌توانیم حدود یک میلیارد متر مکعب آب داشته باشیم که جواب گوی نیازهای جمعیتی به مراتب بیش از جمعیت موجود منطقه خواهد بود. باید به این بپردازیم اما طرح این مطلب به آن معنا نیست که ما تامین‌های جدید آب را منها کنیم، مثلا اگر بحث باروری ابرها پیش می‌آید رهایش کنیم و بگوییم برویم سراغ کاهش مصرف آب، بحث شیرین کردن آب دریا پیش می‌آید بگوییم دنبال نکنیم و...

موضوع حقابه هیرمند را می‌فرمایید که بالاخره چه می‌شود کرد، آیا می‌شود آن را برای همیشه حل کرد؟

-ببینید، حقابه هیرمند روی کاغذ برای همیشه حل شده است، دولت افغانستان در یک معاهده رسمی معتبر تعهد دارد که در سال‌های اصطلاحا نرمال ۸۲۰ میلیون متر مکعب آب را به کشور ما تحویل بدهد، اما عملیاتی کردن این تعهد طبیعتا بسته به این است که ما مجموعه‌ای از مسائل را در نظر بگیریم و ضمن تاکید بر حق قانونی خودمان و درخواست این که این معاهده عملا به رسمیت شناخته شود و حتی در سال‌هایی که نرمال نیست رعایت شود، چون کشور همسایه ما بر اساس مواد این معاهده باید نسبتی از آن ۸۲۰ میلیون متر مکعب را بر اساس سازوکاری که در معاهده پیش بینی شده است در اختیار ما قرار دهد.

این کار الان انجام می‌شود؟

-این که الان انجام نمی‌شود مستلزم پیگیری، مذاکره، جدیت و این است که ما این موضوع را در مجموعه روابطی که با کشور همسایه داریم ببینیم.

آیا در تابستان امسال نیز کاری انجام شده است؟

-امسال البته سال فوق العاده خشک و کم آبی است برای همه ما چه کشوری که بالادست و چه کشوری که پایین دست است ولی سازوکار قانونی اش وجود دارد هم اکنون وزارت کشور مسئول کمیسیون مشترک همکاری‌های اقتصادی ایران و افغانستان است و در سازوکار کمیسیون‌های مشترک یک کمیته آب وجود دارد، مسئول کمیته آب، وزارت امور خارجه است و ما هم عضویت داریم و فکر می‌کنیم که اگر وزارت نیرو نقش و مسئولیت بیشتری در خصوص کشور افغانستان داشته باشد، دامنه ارتباطات ما حول محور مجموعه مسائلی که به توسعه منطقه بستگی دارد از جمله آب می‌تواند بروز مناسب‌تری داشته باشد و همان طور که در اوایل دهه ۸۰ شمسی توانستیم به پیشرفت‌های خوب و اقدامات موثری برسیم مجددا این فضا حاکم شود و بتوانیم در جهت منافع هر دو کشور در حوضه آبریز هر دو کشور حرکت کنیم.

آقای وزیر یک سری شایعات و مباحثی درباره فروش آب به کشورهای عراق و کویت مدتی پیش مطرح شد که منجر به تجمعاتی در خوزستان نیز شد که استحضار دارید و البته تکذیب‌هایی نیز صورت گرفت اما می‌خواهم از زبان جناب عالی مستقیما بشنوم که این موضوع چقدر صحت دارد چون گفته می‌شود که در زمان آقای مهندس بی‌طرف قراردادی هم بسته شده است؟

-این را همه ما می‌دانیم که در این چهار دهه فارغ از این که سوژه چه باشد جریان‌هایی در خارج از کشور فعال و بعضا در داخل کشور دنباله‌های آن جریان به صورت فعال و نیمه فعال بوده‌اند که هر زمان فرصتی دست داده بتوانند التهابی در جهت تشویش اذهان عمومی ایجاد و مسائلی طرح کنند و بعد اگر آبی گل آلود شد اگر توانستند از این آب گل آلود ماهی بگیرند، شاید یکی از اوج‌های این شرایط زمانی همین هفته‌ها و روزها به ویژه در فصل تابستان است که مسئله آب و برق به صورت طبیعی و مسائل مرتبط با آن آستانه تحمل مردم را پایین می‌آورد و لذا زمینه بروز و شیوع این شایعات بیشتر می‌شود که خودتان هم به آن اشاره کردید. آن چه که مهم است این است که بدانیم کانال بررسی و اعلام نظر راجع به این مسائل کجا و کی است اگر قرار باشد هر شایعه‌ای به هر طریقی مطرح شد بیاییم و اصل را بر اصالت آن بگذاریم و بعد دنبال جواب آن باشیم حداقل ضرری که دارد آن است که بخش قابل توجهی از وقت دستگاه‌های اجرایی ما باید صرف این مسائل شود. بالاخره رسانه‌های ما باید خودشان یک سیستم پیمایشی داشته باشند بنده به عنوان وزیر نیرو تا به حال سه بار رسما این موضوع را با ذکر جزئیات در مصاحبه‌ها و برنامه‌های رسانه‌های ملی و خبرگزاری‌ها تکذیب کردم این که دوباره طرح می‌شود حداقل باید یک کار حرفه‌ای هم توسط رسانه‌های داخلی ما صورت بگیرد، من هر دفعه که تکذیب کرده‌ام این را هم گفته‌ام که این تکذیب من موجب نخواهد شد که این موضوع دوباره طرح نشود چرا، به دلیل ظرفیتی که در خود این شایعه برای التهاب آفرینی هست.

خوب آقای وزیر شاید در زمان آقای بی‌طرف ما مثل الان بحران آب نداشتیم، شاید در گذشته یک کاری شده است چون گفته می‌شود که دو تاجر کویتی به نام‌های جواد ابوخمیس و محمود حیدر به ایران می‌آیند و مذاکراتی را با طرف ایرانی داشته‌اند...

چه زمانی؟

در زمان آقای بی‌طرف، گفته می‌شود در ۲۱ آذر ماه سال ۸۲ قراردادی بسته شده و همان شب صدا و سیما اعلام کرده است که سند انتقال آب ایران به کویت امضا شد؛ این‌ها چیزهایی است که در آرشیوها موجود است اگر تکذیب می‌فرمایید که اصلا نیست؛ خوب، تکذیب بفرمایید ولی شاید در گذشته شرایط آبی بهتری وجود داشته و الان این شرایط دیگر نیست...

-خوب ارتباط گذشته با الان چگونه تعریف می‌شود. ارتباط سال ۸۲ با الان در همین منابع چه گفته می‌شود آیا گفته می‌شود که الان همان قرارداد دارد فعال می‌شود؟ شایعه چیست

من نمی‌دانم، این را جناب عالی بفرمایید.

-شما که طرح می‌کنید و این اسامی را دارید بگویید که موضوع سال ۸۲ با الان چگونه مرتبط شده است.

من هیچ ادعایی ندارم و شما دقیقا بفرمایید که آیا این‌ها واقعیت دارد یا همه‌اش ساخته و پرداخته و کذب است؟

-من هیچ توضیحی که تکراری نباشد ندارم ولی به خاطر شما یک بار دیگر تکرار می‌کنم. اول این که در زمان مدیریت جناب آقای بی‌طرف خود بنده معاون امور آب بودم و درگیر موضوع، مطلب دوم که تکراری است، این که در آن زمان شاید به جرئت بتوانم بگویم که با وجود فعالیت‌هایی که حول این ایده می‌شد یکی از کسانی که به جد و به شکل موثر مخالف این قضیه بود، من بودم.

این را در جراید خوانده‌ام...

-اگر خوانده‌اید، می‌دانید که همان جا اشاره کردم که همان موقع از طرق میسور و مقدور وظیفه خودم را برای عملیاتی نشدن آن تفاهم اولیه انجام دادم.

ولی نهایتا تفاهم شد یا همان موقع هم نشد؟

-نخیر، نخیر! در همان مصاحبه ذکر کردم به دلالان محترمی که همان موقع دنبال این کار بودند و ممکن است دوباره به هوس افتاده باشند، پیغام دادم که از بد حادثه فردی که در همان زمان معاون وزیر بود و مانع دنبال کردن این کار شد امروز وزیر است پس این دندان را بکنید و بعد رسما هم اعلام کردم که نه آن موقع این موضوع به سرانجام رسید و نه این موقع، دولت به هیچ وجه برنامه‌ای در این زمینه ندارد و حتی من یک پیش بینی هم می‌کنم که فارغ از این که چه کسی مدیریت این دستگاه را عهده‌دار باشد کشور ما و شرایط اقلیمی که تغییر شگفت انگیزی در آن متصور نیست، قطره‌ای آب برای این که به هر کسی و هر سازمانی در هر مرزی تحت عنوان صادرات آب یا فروش یا هبه یا هر چه بخواهد واگذار کند ندارد و نخواهد داشت.

از طریق رودخانه‌های مرزی چطور؟ ما الان خروج {آب} داریم یا نه؟

-خروج داریم و آن خروج طبق معاهده است، همان طوری که با کشور افغانستان معاهده داریم و موظف به رعایت این معاهده هستیم، ما با کشور عراق هم معاهده ۱۹۷۵ الجزایر را داریم و بر اساس آن موظف به رعایت هستیم ولی این که ما قصدی داریم یا خواهیم داشت مبنی بر این که از کشور خشک و نیمه خشک ایران با نیازهای وسیعی که در زمینه امنیت غذایی و آبی دارد بخواهیم آب بفروشیم و صادر کنیم، چنین برنامه‌ای نیست و پیش بینی من این است که این آخرین مصاحبه در این زمینه نخواهد بود. این رشته همچنان ادامه خواهد داشت. چون شایعه از زمانی که طرح می‌شود تا بخواهد تکذیب شود حداقل ۲۴ ساعت طول می‌کشد و شایعه سازان در همین ۲۴ ساعت التهابی ایجاد می‌کنند، من حتی دیده‌ام که در جایی روی بنری ادعا شده است که آن جا خارج از مرزهای ایران است و یک عده‌ای تشکر کرده‌اند از این که دولت جمهوری اسلامی ایران برای ما آب فرستاده است، چرا؟ برای این که جمعیت تشنه و نگران از کمبود آب در داخل کشورمان را ملتهب کنند و بعد بتوانند سوار موجی بشوند که راه انداز این موج آقای نتانیاهو با پارچ آبش بوده است.

ادامه در صفحه ۸

> به دلالان محترمی که همان موقع دنبال این کار (صادرات آب به کویت) بودند و ممکن است دوباره به هوس افتاده باشند، پیغام دادم که از بد حادثه فردی که در همان زمان معاون وزیر بود و مانع دنبال کردن این کار شد امروز وزیر است پس این دندان را بکنید و بعد رسما هم اعلام کردم که نه آن موقع این موضوع به سرانجام رسید و نه این موقع، دولت به هیچ وجه برنامه‌ای در این زمینه ندارد

جدول متوسط [شماره ۷۱۸۷]

طراح جدول: امید موسوی

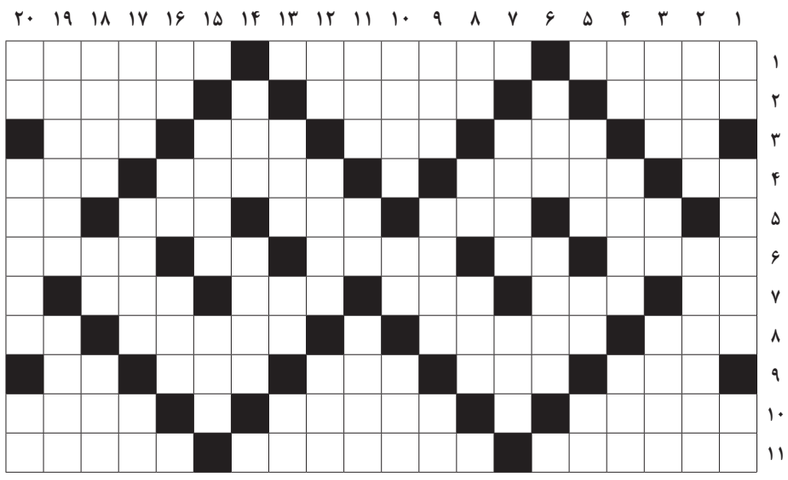

افقی

۱- ترازنامه- موسس سلسله آل زیار- آشکار شدن ۲- مهراس- آتش- نرده جلوی ایوان ۳- گشاده- ناپخته- پسوند مکان- سرحد- عزم ۴- آبادی- رودی جاری در فارس و بوشهر- مثلث- رج ۵- پیسی- نومید- دانش- بزرگ نمایی تصویر- زائوترسان ۶- سرباز نیروی دریایی- ناشنوا- نیرنگ- چله کمان- اتومبیل روسی ۷- درخت زبان گنجشک- کهف- لقبی در هندوستان- فرومایه- تله ۸- پیکر- ملون- درجه‌ای بود معادل سرتیپ- صنم ۹- نهر- سیاهی- جدل- خورشید- حرف ندارى ۱۰- از پهلوانان ایرانی- برچسب- جوان ۱۱- از روستاهای صخره‌ای جهان در آذربایجان شرقی- مجموعه جزایری در اقیانوس اطلس متعلق به بریتانیا- تازه

عمودی

۱- میوه خوب- رود اروپا- صریح ۲- بیهوده- داخل ۳- پرچم- شامه نواز- مژده ۴- از برونته‌ها- افسوس- بدذات قصه‌ها ۵- ویژه- واحد سطح- آخرین توان ۶- پدر رستم- تواضع ۷- حیله گر- آتش پرست ۸- چاشنی قرمز رنگ- حرف دهن کجی- باد ۹- رنج- سرنیزه- دویار هم قد ۱۰- رها- برجستگی ته کفش- مسافرخانه توراهی ۱۱- پایتخت اتریش- حمار- انباز ۱۲- پول ژاپن- ترانه- خوردن ۱۳- گهواره- گرداگرد دهان- هزار کیلوگرم ۱۴- قلعه کوچک- سوغات کرمان ۱۵- صدای گرگ- پسر ۱۶- یادداشت- شب روستایی- درخت اعدام ۱۷- معدن- شیره چغندر- آش ۱۸- بدجنس- مادر- سرما ۱۹- طول- بصیر ۲۰- نرخ بازاری- نیستی- مایه حیات

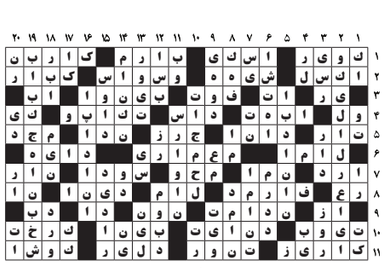

حل جدول شماره ۷۱۸۶

جدول سخت [شماره ۳۹۷]

طراح جدول: بیژن گورانی

افقی: ۱- نیکویی- محل سکونت موقت در کنار دریا- اصطبل- بلندگوی دستی ۲- دوستی- به یاد ماندنی و فراموش نشدنی- با راحتی در جایی مستقر شدن و ماندن بیش از حد معمول ۳- استراتژیک- نفس- کمربند فرضی زمین ۴- بی بنیاد- دستگاه تولید آب سرد برای سیستم‌های تهویه مطبوع- فرمان کشتی- از جنس الیاف پنبه ۵- شبکه گسترده جهانی- پایتخت زامبیا- سرکش و یاغی- نبرد ارتش آلمان و نیروهای متفقین در جریان جنگ جهانی اول ۶- پرچانه- بزرگ‌ترین ویولونیست قرن نوزدهم- یار عذرا ۷- کناره- ام الشرائین- امتیاز ضربه‌های کنترل شده دست کاراته کا- ضمیر مونث عربی ۸- نخ تابیده- دین آور ایرانی در دوره ساسانی- عنصر شیمی آلی- ترسو ۹- زمان سنج- دریا کنار- خاندانی نجیب و شریف از قبیله قریش ۱۰- دستگاهی برای اندازه گیری اختلاف پتانسیل- تصویری که روی پرده نمایش داده شود- فاقد ارزش و اعتبار ۱۱- جزایری در اقیانوس کبیر- برچسب- قسمتی از زمان- گوسفند قربانی.

عمودی: ۱- شهری در جنوب غربی فرانسه- نوعی پارچه پنبه‌ای ۲- به هوش باش- دریازی- تکرار حرف بیست و ششم ۳- از موتورهای جستجوگر اینترنتی- حقیقی و واقعی ۴- رشد کننده- ذرات تشکیل دهنده مولکول ۵- کاخی که به دستور پتر کبیر در نزدیکی سن پترزبورگ ساخته شد- فانی و ناپایدار ۶- غاری زیبا و شگفت انگیز در زاهدان- امتحان ۷- پاسخ مثبت- قشر خارجی پوست ۸- آبگیر، تالاب- پرنده‌ای خوش آواز- تپه کوچک ۹- نوازنده- پشت سر هم ۱۰- برج دیدنی فرانسه- پشت گرمی ۱۱- توده غله درو شده- اسباب و اثاثیه ۱۲- صورت- نوعی تایر بدون تیوب ۱۳- راهی که به آخر نمی‌رسد! - سرزمین قومس- برگزیده ۱۴- سنگری در دشت‌های فاقد موانع طبیعی- اجازه ۱۵- سازمان جاسوسی رژیم صهیونیستی- ساختمان‌ها ۱۶- گردیدن- قوی و نیرومند ۱۷- دستگاهی برای پخش صدا- سوره پنجم قرآن ۱۸- پیشوند- شهری در هلند ۱۹- بتی در عصر جاهلی- لباس صوفیان- واحد پول ایران قبل از هخامنشیان ۲۰- آلوده به ننگ- مسئول چاپارخانه در دوره مغول.